

Скарбничка

Дитяча газета

У новій школі 3

Пригоди шукачів 4

Завжди готовий почути 5

Як коник допоміг
дзвіночку 7

Ай да папы! 8

Веселый English 9

Сутичка вночі 10

АНГЕЛЬСКАЯ ПЕСНЯ

Максим и Аленка уселись поудобнее, а бабушка надела очки и открыла свою любимую книгу.

— Сегодня я прочитаю вам о том, как пели ангелы.

Аленка даже в ладоши захлопала:

— А я знаю, почему пели ангелы. Потому что родился на Земле Христос.

— Молодец, Аленушка, ты правильно заметила. Когда родился Иисус, то пастухам, стерегущим стада на поле возле Вифлеема, явился ангел и возвестил радостную весть. А вслед за этим пастухи не только увидели, но и услышали целый ангельский хор. Давайте прочитаем о том, какую же песню пели эти ликующие ангелы. Вот послушайте: «Слава в вышних Богу, и на земле мир, в человеках благоволение».

— Бабушка, подожди, я хочу у тебя спросить. Что-то мне не совсем понятно, о чем они пели, — сказал Максим. — «Слава в вышних Богу» — это понятно, «на земле мир» — тоже понятно. А вот «в человеках благоволение» — я не совсем понимаю. Конечно, это должно быть тоже что-то очень хорошее. Ведь о плохом ангелы не пели бы.

— Правильно, Максим. Хотя это слово и новое для тебя, но ты правильно определил его значение. Ангелы радовались, что теперь наступает то время, когда люди смогут учиться у Спасителя добру, и их злая воля, их плохие желания постепенно

будут становиться добрыми или благими. Иисус пришел на Землю, чтобы сделать им много добра и стать для всех нас примером. Люди смотрели на Него, и им тоже хотелось помогать более слабому и утешать плачущих. Детям, которых Он брал на руки, обнимал их, совсем не хотелось ни в драку вступать, ни обижать друг друга.

— Бабушка, как было бы хорошо, если бы ангелы спели эту песню в нашей группе в детском садике, — сказала Алена, — потому что наши мальчишки такие драчуны. А еще лучше, если бы Сам Иисус пришел к нам в садик. Пусть бы у Него мальчишки поучились делать добро.

— А почему только мальчишки? — возмутился Максим. — Ты что, считаешь, что девчонки только такие хорошие, а мальчишки плохие? Девчонки тоже плохие: обзываются, язык показывают и даже дерутся. А еще ябедничают.

— А мальчишки забирают игрушки, толкаются и...

— Ну, хватит, не нужно спорить. Лучше послушайте, что я вам сейчас скажу: Иисус, конечно, мог бы послать и Своих ангелов к вам в детсад, и Сам мог бы прийти, но Он желает, чтобы примером Его любви и доброты стала ты, Аленушка, и ты, Максим. Если вы будете почаще вспоминать о том, как Он поступал, то вам захочется Ему подражать.

Дорогі наші юні друзі!

Щиро вітаємо вас з Новим роком та Різдвом Христовим! Нехай ваше життя буде світлим та радісним від присутності Небесного Отця. Ростіть здоровими і щасливими, даруйте тепло й усмішки своїм рідним та друзям. Цінуйте кожную мить свого життя!

Ваші друзі з видавництва.

*Заря встает над снежной белизной,
Все замерло в торжественном молчанье,
И Новый год встречается с землей,
Одев ее в зимы очарованье.*

*Хочу, чтоб в жизнь твою пришедший год
Принес лишь счастье, радость и здоровье,
Пусть Бог тебе успех во всем пошлет,
Хранит от зла, благословит с любовью.*

Мурко

2

Вуглинка

6

11

Великая тайна

Мурко

Якось взимку Віталіна, якій виповнилося десять років, приїхала до своєї бабусі в гості. Згодом пішла до річки, яка вже була вкрита тонким льодом. Очерет на річці був сухий і невисокий, тому було видно протилежний бік. Раптом дівчинка почула жалібне «мур-мур». Просто посеред річки на холодному льоду сидів рудий кіт і ніби просив допомоги у Віталінки. Дитина зрозуміла, що самотійно вона не впорається.

Тоді вона побігла до бабусиної оселі і покликала на допомогу татка. Він відразу погодився. Щоб урятувати з льодового полону рудого кота, батько взяв весло і човен. Спочатку чоловік прорубував веслом кригу, а вже потім потроху наближався до котика. Це було складно, до того ж швидко сутеніло. Вже було темно, коли тваринка, котра дуже змерзла, опинилася в добрих таткових руках. Слава Богу, що все так закінчилося. Родина дівчинки оглянула кота, він був здоровий, але

вже старий. У нього були стерті зуби, і він погано бачив. Та хіба це може заводити справжній дружбі?!

З цього дня почалася дружба Віталіни і кота Мурка. Без своєї маленької рятувальниці він не лягав спати. Завжди чекав, коли вона повернеться зі школи. Радісно зустрічав її біля дверей, весело муркотів, коли Віталінка брала його на руки. Коли дівчинка хворіла, Мурко лягав їй на груди, лагідно терся об її шию, ніби співчував дитині. Дівчинка сплела із бісеру нашийник для свого друга. Завдяки йому Мурко став елегантним.

Ще кілька років кіт радував родину дівчинки своєю присутністю. Тому що всі вони турботливо доглядали за ним.

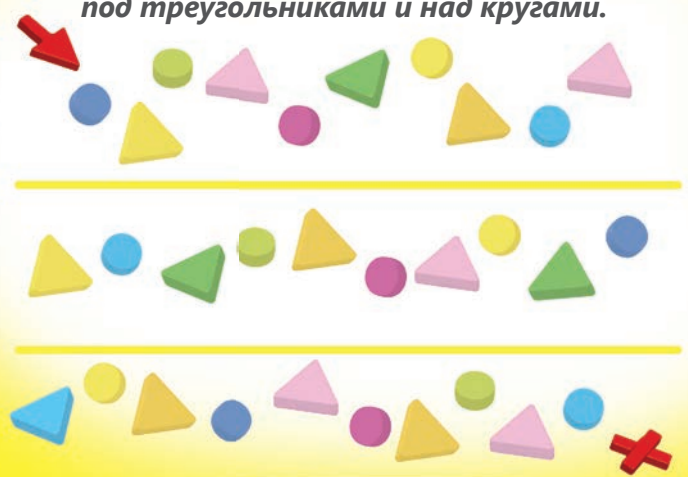
Так і наш Творець з любов'ю піклується про кожне Своє творіння. Тому, друзі, і ви турбуйтеся про все, що створив Господь. Не залишайте тварин та пташок у біді, особливо взимку. Тому що все, що створив Господь, чудове і потребує чуйного ставлення.

Алла Кривоносова

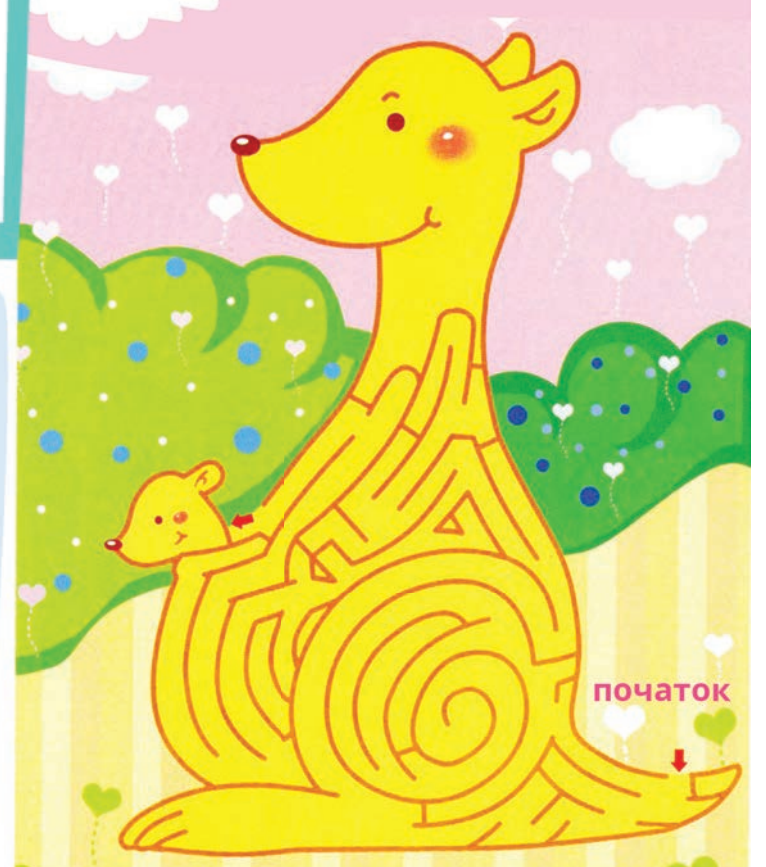
Згадаймо, друзі, разом знову,
Як світ у сиву давнину
Зустрів різдвяну ніч чудову
І дивну з Неба новину.
Ось ангел вівчарям'явився:
«Не бійтеся! Є радість вам –
Спаситель світу народився!»
Повірили його словам.
Пішли, побачили, вклонились.
І з радістю розповіли
Про те, як ангели з'явилися,
Про пісню їхньої хвали.
Захоплено дивилась мати
На Богом посланих гостей,
Бо зрозуміла, що віднині
Прийшло спасіння для людей.

Проведи лінію от начала до конца так, чтобы она проходила под треугольниками и над кругами.

Лабіринт «Кенгуру»

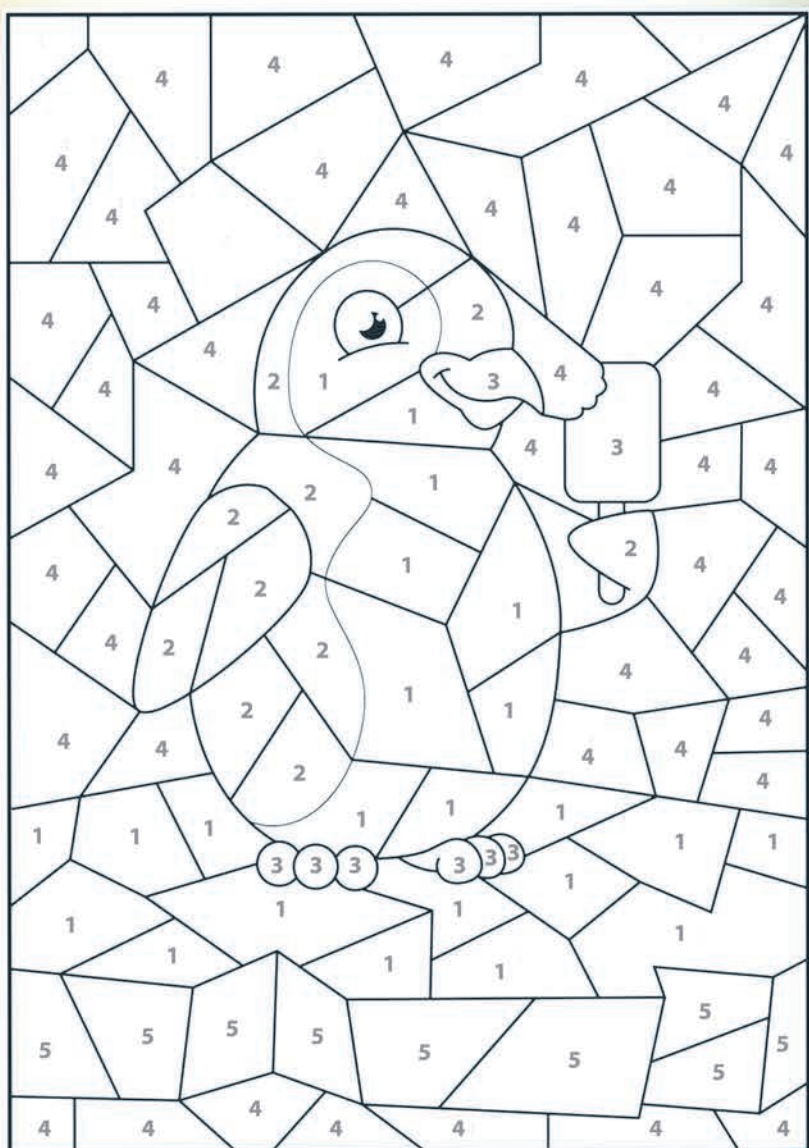
Снеговик

Дорисуй шарф снеговика, а также его метлу и раскрась.

Фруктова зима

Напиши в клітинках, скільки фруктів ти бачиш на верхньому зображенні.

1 – білий 2 – чорний 3 – оранжевий 4 – синій 5 – голубий

Л. Скрипник

У новій школі

Хлопчик сидів за сніданком, але апетиту не було. Сім'я всього тиждень тому переїхала на нову квартиру, і тепер йому потрібно було йти до нової школи.

– Я хочу з ким-небудь потоваришувати, – сказав Богдан матері.

– Не переживай, синку. Будемо молитися про це, – мама ніжно поцілувала сина.

Але перш ніж йти до школи, Богдан непомітно поклав у кишеню свою улюблену щуриху Лариску. Це гарненька тваринка: біленька з чорними очима-намистинками, чорним носиком.

У вестибюлі хлопчика зустріла вчителька:

– Мене звати Віра Іванівна. Пішли, я відведу тебе в клас до початку уроків. Чим ти любиш займатися?

– Мені подобається будувати висотні споруди із кубиків.

Вони увійшли до класу, у куточку дівтора спорудила ціле містечко з кубиків, але місця і вільних кубиків для хлопчика не знайшлося. Вчителька дала Богдану велику книжку з малюнками.

Минув урок, потім ще один. Богдан поглянув і побачив, що всі діти сидять по двоє, тільки один кучерявий, темноволосий хлопчик сидів сам за партою, як і Богдан. У нього було смагляве обличчя та великі карі очі.

«Запитаю, де він так засмаг», – подумав Богдан і ледь дочекався перерви.

Під час перерви дітей повели в їдальню. Сталося так, що Богдан та кучерявий хлопчик сіли поруч. На обід діти їли гороховий суп, потім їм дали булочки.

Богдан суп з'їв, а булочку не став їсти, а простягнув своєму сусідові.

– Хочеш? – запитав.

– Так. Дякую, – відповів кучерявий хлопчик.

– Як тебе звати?

– Мене звати Майк, Мишко українською.

Мій тато із Сирії, він навчався разом із мамою в медичній академії. Тепер він до нас часто приїжджає, а мама не хоче їхати до Сирії. Так і живемо, – зітхнув хлопчик.

Богдан відчув симпатію до хлопчика і вирішив показати йому свою подружку щуриху Лариску, але... Довелося зазирнути під усі столи і стільці в пошуках утікачки. Нарешті Майкл побачив її в куточку під батареєю. Лариска поглинала шматочок булочки.

Продзвенів дзвінок. Хлопчики сіли за одну парту і обидва подумали: «Як добре, що в мене є друг».

Зима

Скрізь я бачу руку Бога!
Все в прекрасному вбранні –
Білосніжний ліс й дорога...
Як же радісно мені!

А сьогодні випав іній,
Наче в казці все чудовий.
Змалював Творець картину
Неповторну й загадкову.

Щиро дякую, Господь,
За усі дива зимові!
Тільки люблячий Отець
Дати міг пору чудову.

Интересные задания

Задание 1

Узнай, как зовут жирафа.
Посчитай, сколько у него пятнышек.

Задание 4

Нарисуй рядом такого же птенчика.
А внизу нарисуй свою любимую игрушку.

Задание 2

Какие игрушки изображены на рисунке? Назови их.

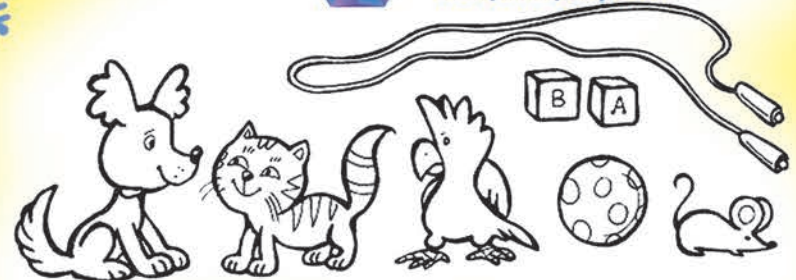
Задание 3

Найди шесть отличий.

Задание 5

Помоги девочке найти животных и предметы.
Раскрась рисунок.

Завжди готовий почути

Володі за контрольну з природознавства поставили трійку. Він був засмучений, коли прийшов додому.

— Таточку, я молився і готувався вчора. Чому ж Бог мені не допоміг?

Тато відклав свій інструмент і запитав сина:

— А ти не говорив комусь образливих слів, друже?

Володя хотів сказати «ні», але в останню мить пригадав перерву після першого уроку, саме перед контрольною з природознавства.

«Як тобі не соромно? — звучали в його вухах слова завуча школи. — Ти ж ображаєш свого товариша! Зараз же попроси в нього вибачення».

Та відразу ж задзвонив дзвінок, завуч пішов, а Віталік тільки язика показав хлопцеві. Володя не витримав і наговорив йому багато образливих слів.

— Чого ж ти мовчиш, Володю? — поцікавився тато.

— Я вже знаю, чому Бог мені не відповів, — махнув рукою хлопчик і повернувся, щоб вийти з кімнати.

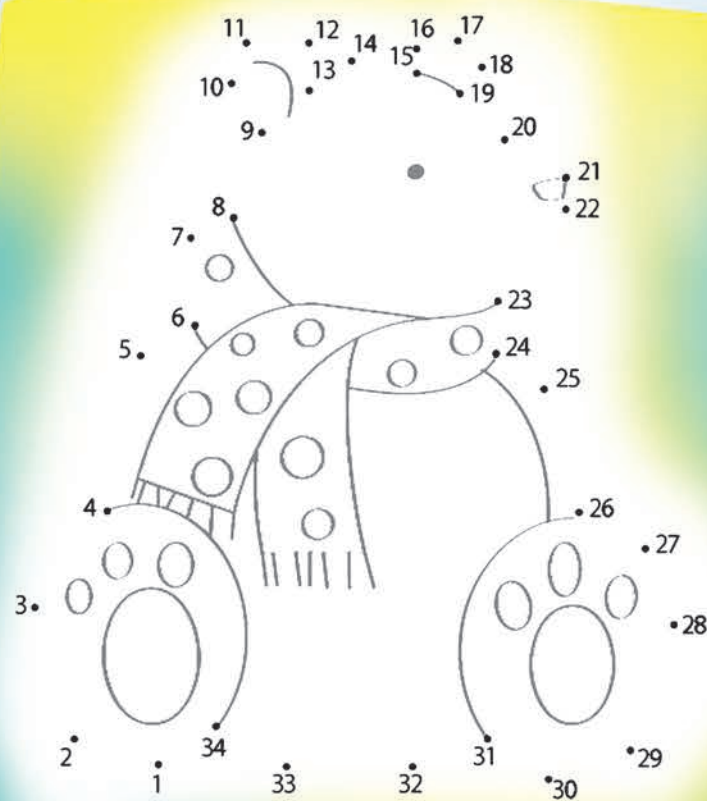
— Зачекай, синочку, не засмучуйся. Бог не відвертається від нас, коли ми помиляємося. Він просто Своїм мовчанням допомагає нам виявити допущену помилку. Зараз, коли ти зрозумів, у чому твоя помилка, не докоряй собі, а попроси прощення у Бога, а якщо ти образив товариша, потрібно вибачитися перед ним.

Володі здавалося, що він нізащо не зможе вибачитися перед Віталіком. Але як тільки попросив у Бога допомоги зробити це, за вікном почувся голос Віталіка:

— Володю, виходь на вулицю!

Із полегшенням зітхнувши, Володя вибіг із квартири. Тепер він сам хотів вибачитися перед другом.

Подбери для собачки, кошки, мышки и цыпленка любимую еду.

Верный друг

«Пойдем, Хачико. Ну, давай, пошли! — сказал Эйсабуро Уено, когда выходил из дверей. Белая собака породы акита уже ждала, виляя хвостом. Каждое утро они вместе шли на станцию Шибуба, откуда мистер Уено уезжал. Он был профессором в университете в Токио. Он ездил на работу на поезде туда и обратно. На протяжении многих лет Хачико сопровождала своего хозяина до станции по утрам. А вечером, когда мистер Уено выходил из поезда, Хачико уже ждала его там.

Но в тот день в 1925 году произошло страшное событие. День начался, как обычно, и Хачико довела мистера Уено до железнодорожной станции, но на работе у профессора неожиданно случился сердечный приступ. И он умер.

В тот вечер поезд пришел из Токио на станцию Шибуба, где, как обычно, сидела Хачико. Она внимательно смотрела по сторонам, но хозяина нигде не было. Собака заскулила и устало побрела домой.

На следующий день, когда прибыл поезд, Хачико снова была на станции. Собака ждала своего хозяина, который так и не приехал.

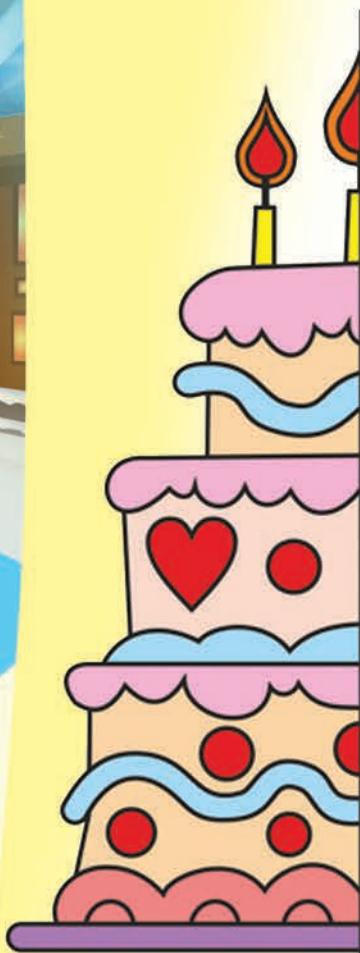

На протяжении следующих десяти лет Хачико верно встречала вечерний поезд до тех пор, пока не умерла прямо на станции. Ее верность и преданность не остались незамеченными, и сегодня, если вы посетите это место, то увидите памятник, посвященный Хачико.

Хелен Робинсон

Тортик

Дорисуй и раскрась половинку вкусного праздничного торта.

Марія Власюк

Вуглинка

Маленька чорна, як вуглинка, кицька зазирнула через прочинені двері в кімнату і завмерла. Так ось звідки цей запах, не схожий ні на що, що вона знала раніше. Не назвеш його приємним. А люди беруть це і кладуть на стіну, яка стає все білішою і білішою. Вуглинка обернулася і поглянула на свій хвостик – він усе ще залишався чорним, і це її знову засмутило. На її тілі не було жодної білої чи хоча б рудої плямки, уся шерсть чорна. Але ж серед її братиків і сестричок були і сірі, і руді кошенята, і навіть в її чорній мамі був такий гарний білий фартушок і білі лапки, а вона – вся чорна-чорна.

Вуглинка ще раз прийнялася і вирішила як слід дослідити цю кімнату. Відколи вона розплющила очі, то зрозуміла, що світ навколо є таким великим. А потім, коли її братики і сестрички ще спали, їй вдалося вилізти з коробки, у якій вони жили, і її вразило те, що світ є набагато більшим за їхню коробку. І вона вирішила неодмінно все навколо дослідити.

Ось ще одна кімната. Пахне тут, звичайно, не так приємно, як на кухні, зате є на що подивитися. Ось щось стоїть у кутку, та запах неприємний.

– Вугля, киш, – сказав лагідно хлопець, що працював поруч, і, зануривши у відро валик, став наносити фарбу на стіну.

Вуглинка задерла мордочку, спостерігаючи, як на її очах стіна ставала білою. Раптом одна велика крапля зірвалася і впала прямо їй на хвостик. Кицька покрутилася, щоб побачити його кінчик. О диво! На ньому з'явилася біла плямка! І тут в її маленькій котятій голівці з'явилася шалена ідея: «Я можу вся стати білою, як ця стіна!». І, не довго думаючи, вона вскочила у відро з фарбою. Але там всередині запах був настільки сильним, що їй запаморочилося в голові. Вискочивши з відра, вона побігла через усю кімнату. Хлопець, що фарбував стіну,

обернувся і побачив по всій підлозі, на скрученому ковбику і навіть на підвіконні маленькі білі сліди.

– Вугля! – скрикнув він, схопивши маленьке кошеня, і поніс його у ванну.

О, страшнішого покарання годі й було придумати, бо найбільше Вуглинка не любила воду! Вона така бридка і робить шерсть такою негарною!

– Відпустіть мене! Я більше не буду! – пищала вона, але люди її не розуміли.

На допомогу прибігла мама – кішка Нюра.

– Зараз же відпустіть мою дитину! Пустіть її! – кричала вона своєю мовою.

Але люди і її не розуміли. Тоді збіглися усі п'ятеро братиків і сестричок.

– Пустіть її! – пищали вони дружнім котятчим хором.

Але і це не допомогло. Більше того, люди стали мити Вуглинку милом, тим самим смердючим милом, запах якого навіть вилизувати противно.

Відчайдушна мама-кицька стрибнула в умивальник і, аби врятувати своє кошеня, стала тягнути його за хвіст.

А всі інші кошенята тим часом не вгадали:

– Няв! Няв! – пищали вони щосили.

Нарешті цей двобій людей і котів закінчився. Мокре перелякане кошеня поклали в котятчу хатинку-коробку. Мама-киця і всі братики та сестрички взялися його вилизувати. І Вуглинка зрозуміла, як її любить уся її сім'я.

Вуглинка вже була зовсім сухою, але кішка все ще вилизувала її.

– Яка ти в мене гарна! – промовляла вона лагідно.

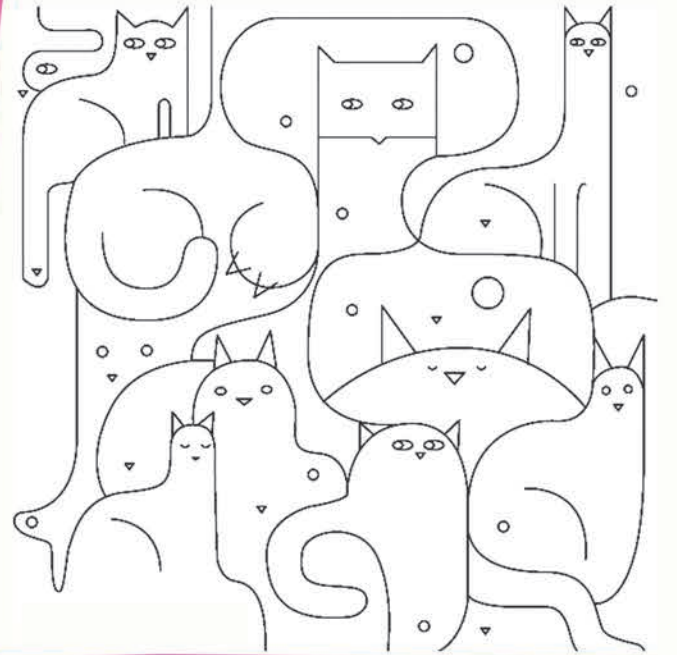
– Якщо для тебе я гарна, значить я насправді гарна, навіть якщо на мені нема жодної білої плямки, – відповіла Вуглинка, і, пригорнувшись до теплої маминого боку, задоволено муркочучи, заснула.

**Дорогий друже!
Знай, що Ісус тебе любить таким,
яким ти є. Повір у це!**

В який бік обертатиметься велике колесо зі стрілкою і в якому напрямку обертати ручку?

Сосчитай, сколько котиков нарисовано на картинке, и раскрась их.

Знайди відмінності

Як коник допоміг дзвіночку

Кожного ранку зелений коник приходив до дзвіночка по нові цікаві казки, які він роздавав малятам.

От і сьогодні, як завжди, коник вже був біля дзвіночка, але той чомусь не дзвонив і казки не випадали з його квіточки. Спочатку коник не зрозумів, що ж сталося? Але коли він побачив, як потріскалася земля біля дзвоникового стебла, все стало зрозуміло. Синенький дзвіночок захворів від спеки, йому не вистачало води. Кмітливий стрибунець

швидко здогадався, як допомогти квітці. Він з'єднав соломинки і протягнув їх до струмочка. Утворився справжній водопровід! Коник попросив у струмочка водиці для товариша. Дзвіночок напився досхочу і одужав. І знову голосно задзвонив синенький дзвіночок, а зелений коник із цікавими казками поскакав до малят.

Коломієць Веніамін 3-Б клас.

Зустріч

Одного разу зустрілися Місяць та Зірка. Розпочали вони розмову. Зірочка говорить Місяцю: «Я найгарніша в усьому світі, ніхто не може зі мною зрівнятися. Я сяю, як сонечко ясне». А Місяць їй відповідає: «Найгарніший і найпотрібніший в усьому світі я! Через те, що схожий на літеру С українського алфавіту». І довго вони ще сперечалися б, але зійшло сонце, настав день і Місяць, і Зірка стали невидимі.

Сіренко Катруся 2-Бкл.

Сніжинки

Знайди однакові сніжинки.

Творожный десерт

Дорогие ребята, сегодня мы с вами приготовим вкуснятину из творога.

Для приготовления нам нужно:

- 250 г творога,
- 200 г сливок,
- 100 г сахара,
- 1-2 ч.л. ванильного сахара
- 100-150 г вишни (можно замороженной) или любых других ягод на ваш вкус.

Рецепт:

- 1 Взбить в блендере творог, сахар и ванильный сахар.
- 2 Разморозить вишню или помыть и достать косточки из свежей ягоды. Крупные ягоды можно порезать. Высыпать ягоды в творожную массу.
- 3 Взбить сливки и смешать с творожной массой.
- 4 Разлить массу по формочкам. Можно использовать пластиковый контейнер. Осталось только заморозить, убрав десерт на ночь в морозилку.
- 5 За 5-10 минут до подачи на стол вынуть готовый десерт из морозилки, достать из формочек и разложить на тарелочки. Можно полить вареньем.

Приятного аппетита!

Господарочка

Кроссворд

Взимку вкрили ми навкруг
Ліс, дорогу, поле й луг,
А як сонце припече —
Ми струмочком потечем.

(сніжинки)

Загадки
Невеличкі дві хатини,
В них м'які і теплі стіни.
По п'ять братиків малих
Прожива в хатинах тих.

(рукавички)

(жінки)

Пара довгих вушок,
Сіренький козушок.
Скорий побігайчик,
Як він зветься?...

Помоги котенку знайти всі м'ячики.

Чарльз С. Кейс

Ай да папы!

Среди зверей и птиц роль самца может быть различной, но во многих случаях «папа» проводит больше времени с «детьми», чем «мама». Рассмотрим с вами некоторые примеры.

При появлении лисы самец-**чирок** рискует жизнью, порхая близко к земной поверхности, притворяясь раненым, чтобы увлечь лису подальше от гнезда.

Отцы семейства **морских коньков** носят яйца, отложенные самкой, пока не родятся малыши.

На спине самца **гигантского клопа** могут находиться до 150 яиц, приклеенных самкой с помощью водостойкого клея. Они носят эти яйца, пока те не вылупятся. А самец-**страус** проводит до двух лет со своими детьми, обучая их жизни.

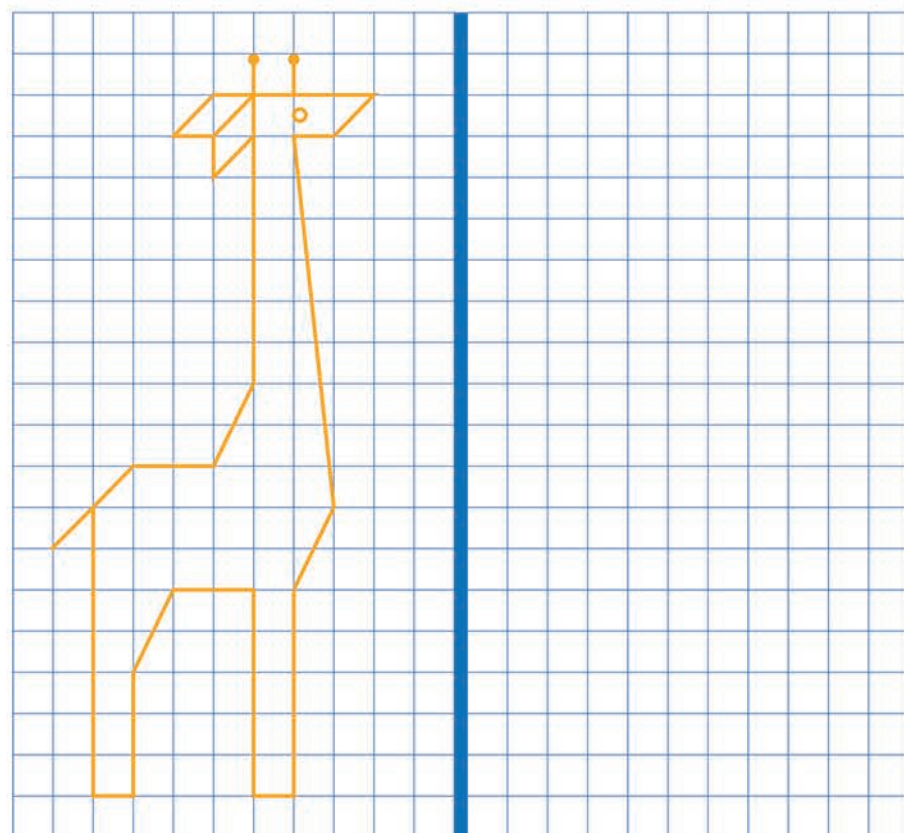
Среди **птиц** более 90 процентов отцов участвуют в воспитании детей. Лишь около 10 процентов самцов-млекопитающих, но огромное количество отцов среди рыб и амфибий присматривают за потомством. Одни обустраивают семейный «дом», тогда как другие активно заняты детьми.

Самец **рыбы – иглы** носит яйца в сумке на животе. Когда появляются малыши, они остаются в сумке у папы и вместе с кровью продолжают получать свежий кислород и питание. Через три недели малыши покидают сумку и становятся самостоятельными.

Самцы-**зубатки** носят яйца во рту. Когда детеныши появляются, отцы все равно продолжают держать их во рту в целях безопасности. Самцы мангустов защищают семью от хищников, пока самка добывает пищу.

Вот такие папы...

Нарисуй по клеточкам.

Веселый English

Let's Count!
Давай посчитаем!

Task 1

1

Read and remember.
Прочитай и запомни.

1

one
[ван]

5

five
[файв]

2

two
[ту]

6

six
[сикс]

3

three
[фри]

7

seven
[сэвэн]

4

four
[фо]

8

eight
[эйт]

Task 2

2

Draw a line to the right picture.
Проведи линию к правильной картинке.one
two
three
four
five
six
seven
eight

Task 3

3

Solve and write.
Реши примеры и напиши ответ словом.

$$5 + 1 = \underline{\hspace{2cm}}$$

$$9 - 4 = \underline{\hspace{2cm}}$$

$$6 : 2 = \underline{\hspace{2cm}}$$

$$5 + 4 - 8 = \underline{\hspace{2cm}}$$

Task 4

4

Write numbers. Напиши числа.

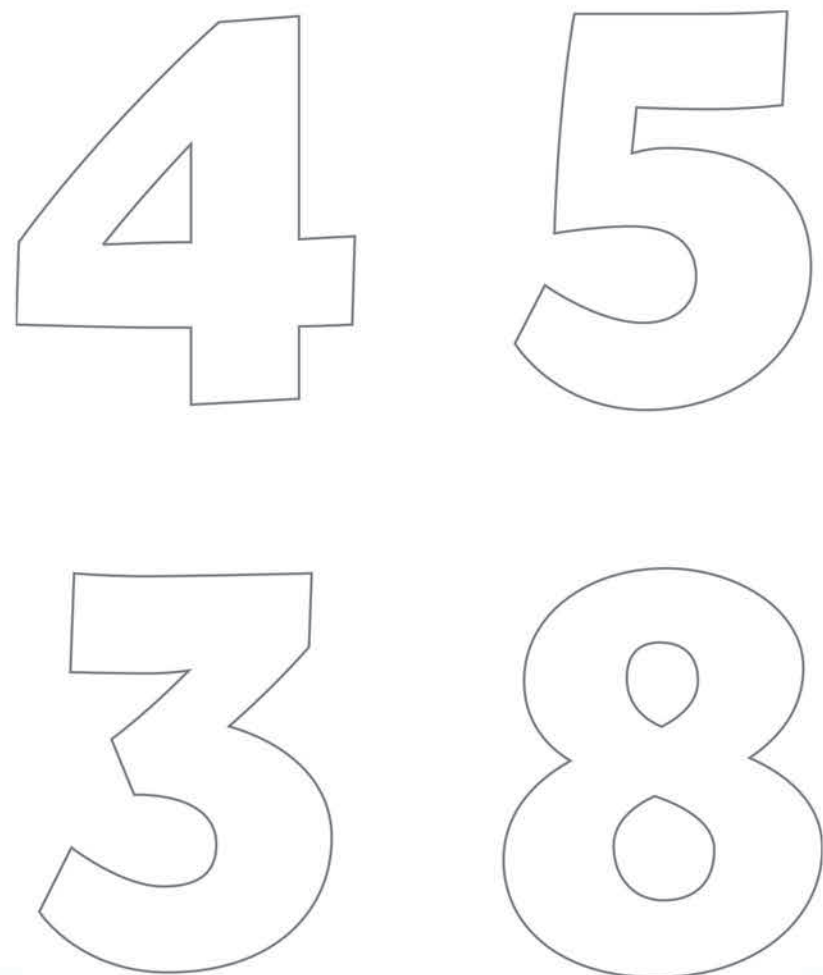
I have two _____ books and five _____ copybooks.

I have one _____ brother and three _____ sisters.

I have four _____ cats and six _____ chickens.

Task 5

5

Draw funny numbers.
Нарисуй цифре ручки, ножки,
глазки и ротик. Сделай живые цифры.

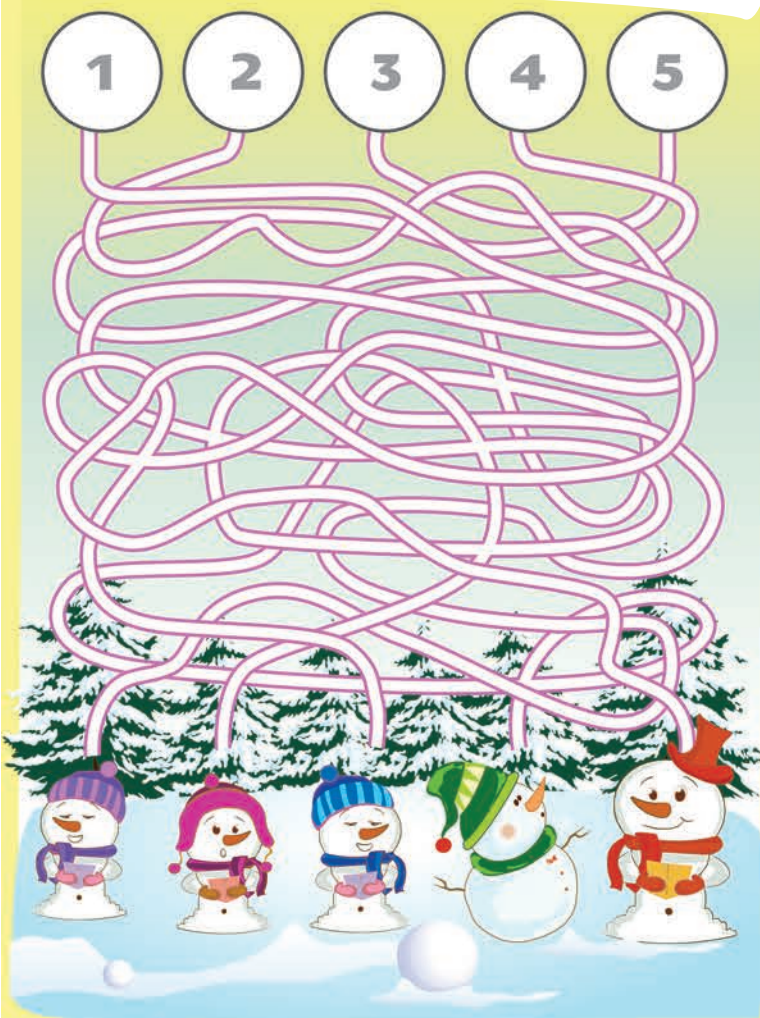
Рукавички

Знайди пари рукавичок.

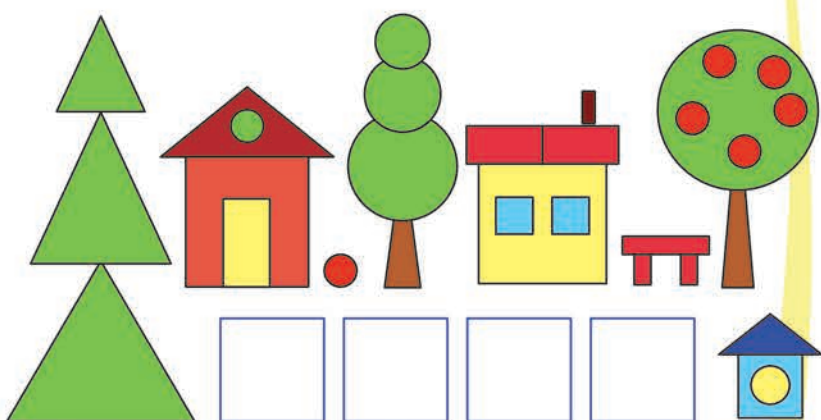
Лабіринт

Знайди доріжки до сніговичків. Розмалюй кружечок із цифрою так, щоб колір відповідав шапці сніговика.

Логика

Посчитай количество кругов, квадратов, прямоугольников и треугольников. Запиши ответ в клеточках.

Микола Яненко

Сутичка вночі

Собача упряжка мчалася по тундрі. Темрява навколо. Від сильного морозу зорі, здавалося, мерехтіли.

Чути було важке дихання втомлених собак, скрипіння снігу під нартівими полозами. Зрідка долітали гучні, схожі на постріли, звуки. Це ламався льодовий припай острова під натиском штормових хвиль.

На небі щось летіло хмаринкою, раптово міняло свої розміри. То блідло, то ніби проймалося вогнем, то світило всіма кольорами веселки.

Петро Олександрович сіпнув повід. Упряжка зупинилася. Пішов до величезного патичка, що стирчав зі снігового намету. Почув стривожений собачий гавкіт і враз аж заляк.

Ніби великий чорний клубок котився з пагорба. Це була росомаха – небезпечний хижак. Вона нижча за собаку, але значно довша. Її називають вічним мандрівником, ніколи не тримається одного місця.

Отямившись, Петро Олександрович кинувся до нарт по рушницю. Фиркання росомахи наближалось. Страшне передчуття опанувало чоловіком.

Собаки з нартами кинулися напереріз нападиці. Зав'язалася сутичка.

Росомаха в стрибку перевернулася на спину. Короткими товстими лапами розмахувала в різні боки, завдаючи собакам ударів. На голові вожака, пса Вірного, заструменіла кров...

Собакам заважала упряж, проте вони не поступалися. Налякана росомаха

скочила на ноги – та й навітки. Собаки – за нею. Петро Олександрович окриком завернув їх. Вони скимліли, зализуючи рани.

Голова Вірного продовжувала кровоточити. Він жалібно скавчав. Чоловік набрав у пригорщу снігу – і до Вірного. Побачене вразило Петра Олександровича. Двоє собак лизали рану на голові вожака. Вірний замовк, лише посіпувалася шкіра на пащі. Мружив вдячні очі.

Кров зупинилася.

...Упряжка знову долала важкі кілометри північного острова. Як і досі, палахкотіло на небі полярне сяйво, вибухала оддалік крига.

Полезная игра

Ваня забыл дома ключи. Одноклассник и сосед Леша пригласил его к себе – не сидеть же Ване до вечера на улице! Мальчики пообедали, выполнили домашнее задание и пошли гулять, взяв с собой санки. Рядом с домом была небольшая горка, и мальчики стали кататься. Но так как санки были старенькими, вдвоем садиться на них было опасно – санки могли перевернуться. Ребята решили кататься по очереди. Однако вскоре им это надоело. Что же делать? Они начали думать, в какую игру можно было бы поиграть с одними санками на двоих.

– У меня идея! – сказал Леша. – Давай будем играть в «скорую помощь». Пусть санки будут машиной скорой помощи. Представляешь? Один из нас будет больным, а другой – водителем машины скорой помощи!

Идея, казалось бы, хорошая, но вот проблема! Никому из них, оказывается, не хотелось быть ни больным, ни водителем. Ну, кому хочется быть больным? А вот водителем быть не хотелось, потому что нужно было везти другого!

Игра так и не состоялась бы, если бы в этот момент по соседству с их домом на

остановке не остановился автобус. Из него вышла мама их друга Саши с уснувшим Сашиным двухлетним братишкой. Кто-то помог вынести из автобуса две сумки Сашиной мамы. Дверь автобуса закрылась, и он уехал. На остановке – никого. Сашина мама беспомощно оглядывалась по сторонам.

Мальчики сразу же сообразили, что нужна их помощь. Они с готовностью подбежали к Сашиной маме, поставили сумки на санки и покатали их к дому, где жил Саша. Сумки были не тяжелыми, но большими, и без помощи мальчиков Сашиной маме пришлось бы будить малыша, чтобы он шел своими ножками. Теперь же ребята мигом донесли их до самой Сашиной квартиры. Вскоре Сашина мама тоже поднялась с малышом к квартире, от всей души поблагодарила мальчиков, и они с радостью возвратились во двор, к своей «машине скорой помощи».

В этот день они сделали еще несколько маршрутов от автобусной остановки до подъездов нескольких домов по соседству, помогая пожилым людям доставить их сумки. Мальчики так увлеклись работой, что и не заметили, как в окне Ваниной квартиры загорелся свет.

– Смотри, Ваня, твоя мама уже дома, – сказал Леша.

Ваня быстро побежал домой. Он рассказал маме, что забыл ключи. Рассказал и то, какой интересной оказалась игра в «машину скорой помощи». Маме очень понравилось, что мальчики сделали столько добра. Она попросила сына позвать Лешу к себе на несколько минут. Когда мальчик пришел, она сказала:

– Молодцы, ребята, вы сегодня на деле показали, что скорая помощь доброты приносит радость прежде всего вам! И, конечно же, тем, кому вы помогли.

ВЕЛИКАЯ ТАЙНА

Славик, Андрей и Алеша, раскрасневшиеся от быстрой ходьбы на лыжах, остановились, чтобы передохнуть. День выдался чудесным. После вчерашнего снегопада роща казалась сказочным царством. Солнце с победоносным торжеством озаряло снежные просторы, превращая каждую снежинку в драгоценную сверкающую жемчужинку. Каждая ветка, словно нити белого кружева, вплеталась в общий узор тончайшей работы великолепного художника. От всей этой красоты захватывало дух!

Уже снова начались занятия в школе, и ребята делились впечатлениями прошедшего школьного дня. У кого-то они были хорошие, у кого-то не очень.

— Мне кажется, Борька и Игорь задумали что-то недоброе. Наверное, у них есть какая-то своя тайна, — задумчиво сказал Алеша.

— Да, я тоже это заметил, — поддержал друга Славик, — вот бы нам тоже иметь какую-то тайну! Как вы смотрите на это?

— Отличная идея! Только пусть наша тайна будет доброй! — глаза Андрея загорелись от предвкушения нового, интересного, захватывающего дела.

— Давайте подумаем, как лучше и быстрее осуществить нашу идею. И тогда все будут удивляться загадочным чудесам и думать: кто бы это мог сделать и что бы это значило?

Ребята забыли про лыжи и долго еще просидели на бревнах. Каждый из них предлагал свои идеи. Время от времени они спорили, иногда горячо обсуждали свои идеи, поправляли друг друга, и, наконец, на этом необычном совете была соз-

дана прекрасная тайна, благодаря которой каждый ученик их класса сможет обрадоваться и приятно удивиться. Но так как это тайна, то не станем ее разглашать до времени и без разрешения.

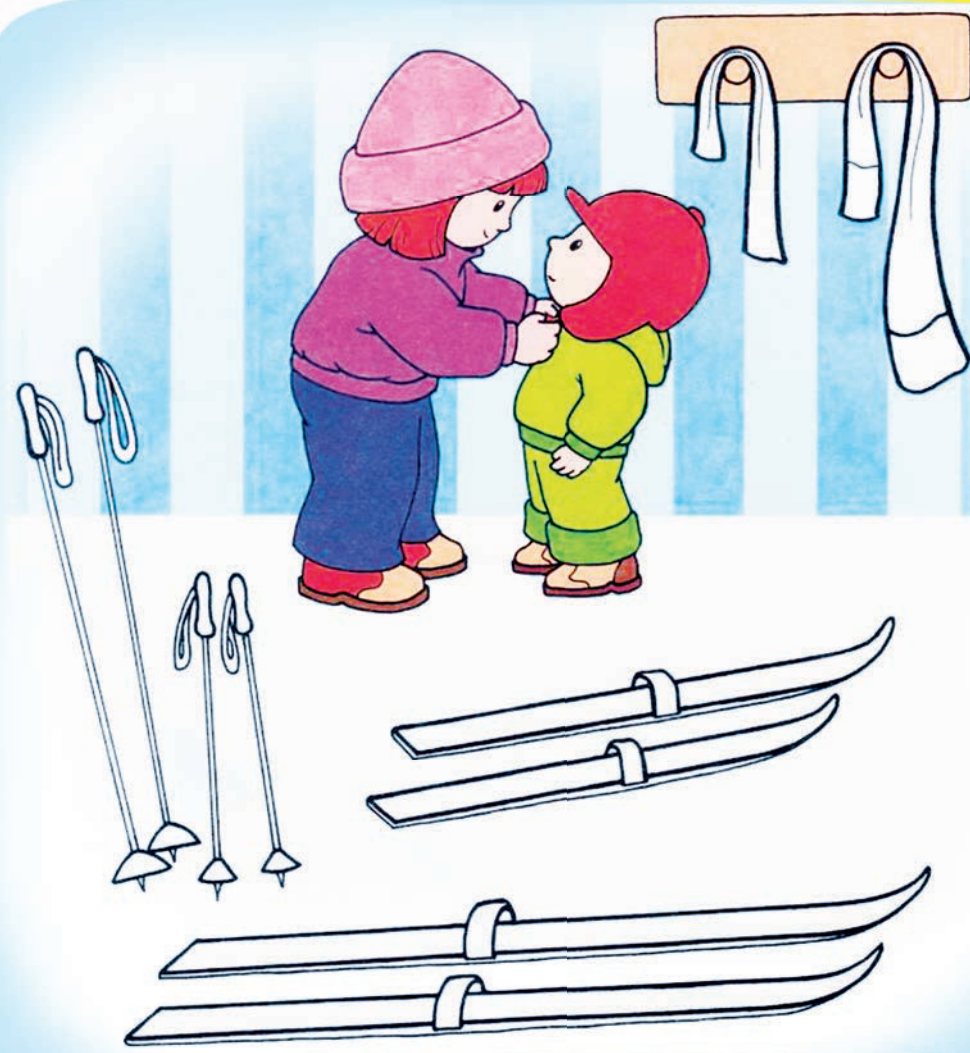
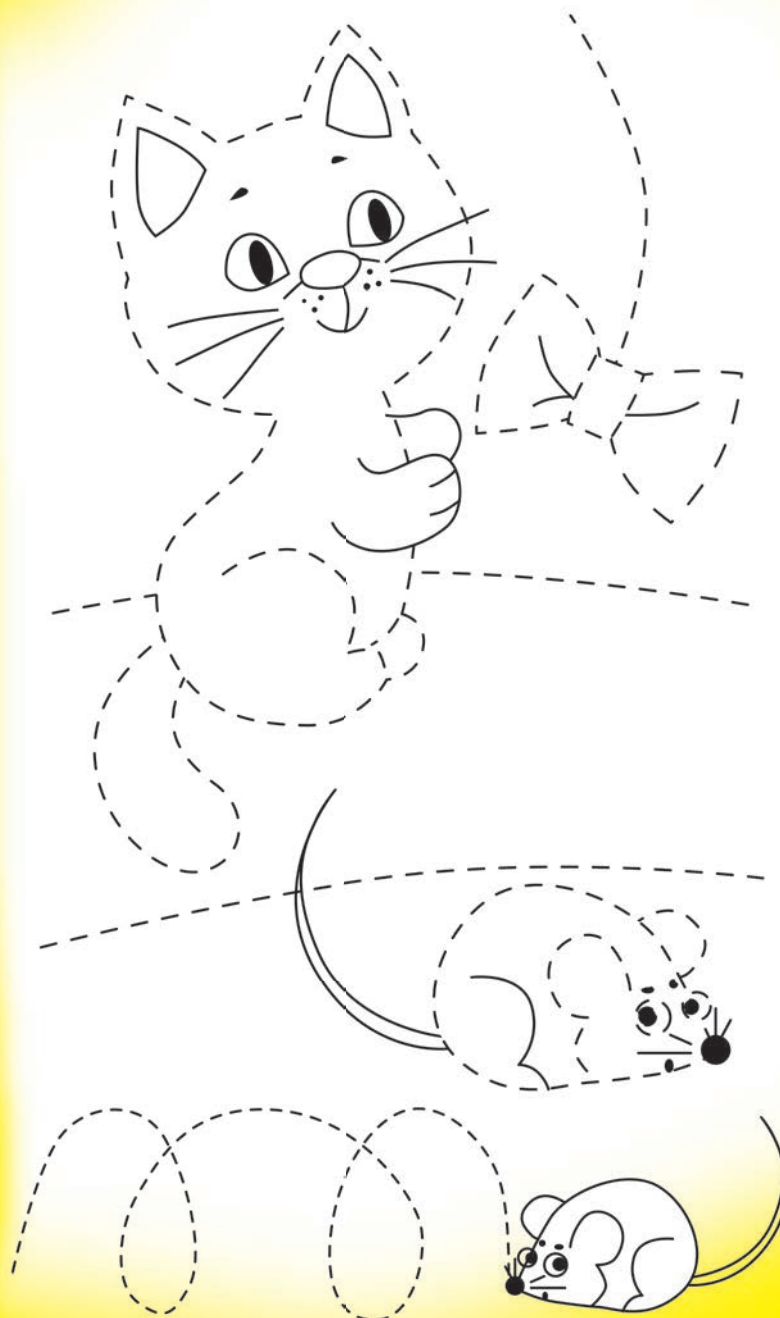
Бог тоже имеет Свою добрую тайну. Для того чтобы спасти человека, Божий Сын Иисус стал Сыном Своего творения. Нам непонятно, как так должно было случиться, потому что это великая тайна Божья.

Это случилось более двух тысяч лет назад, когда в маленьком Палестинском городке Вифлееме в семье Иосифа и Марии, пришедших сюда из Назарета, чтобы участвовать в переписи населения, родился Младенец Иисус. Он родился не в царских чертогах, и даже не в хижине бедняка. Он родился в хлеву, где жители Вифлеема выделили место для ночлега уставшим путешественникам — Иосифу и Марии. Однако это никак не повлияло на исполнение замечательного Божьего плана.

А нам с вами важно пригласить Иисуса в свою жизнь. Он обязательно разделит с нами наши радости и переживания.

Котик і мишка

З'єднай лінії та розмалюй.

Саша с мамой собираются покататься на лыжах. Кто выше: мама или Саша?

У кого длинные лыжи? У кого короткие? Почему? Раскрась длинные лыжи и палки в красный цвет, а короткие — в зеленый. Раскрась шарфы: короткий, Сашин, в зеленый цвет, а длинный, мамин, — в красный.

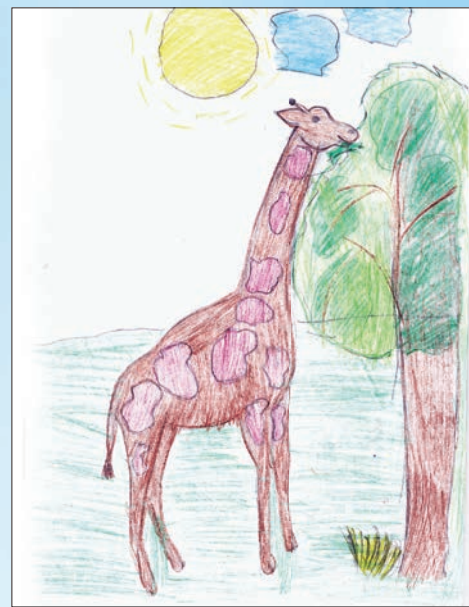
Надія Гапко

Анастасія Добра

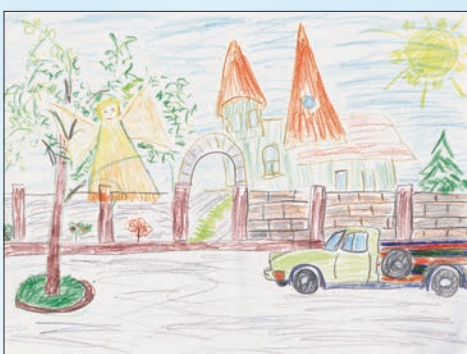
Анастасія Остафійчук

Максим Матвеев

Ольга Гецько

Анастасія Ковальська

Ольга Галюк

Тетяна Гурецька

Олена Довжаниця

Богдана Позняховська

Павло Мар'ясов

Лілія Попова

Юлія Кичан

Катерина Кравцова

Малюнки читачів

Любі діти!

На адресу видавництва надійшла велика кількість ваших малюнків. На жаль, ми не в змозі відразу опублікувати всі ваші роботи. Чекайте їх в одному з наступних номерів.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці).

Світлана Галюк

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10–А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Над номером працювали:
Марина Становкіна, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право
редагувати і скорочувати тексти.
Рукописи не повертаються. Листування
ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua